

Creatorii de... atmosferă

Cu ceva timp în urmă, când lucra la punerea în scenă a *Azilului de noapte* al lui Gorki, Liviu Ciulei aprecia cât de important este rolul măștrilor de lumină, al electricienilor, pe care pe drept cuvânt îi consideră adevărați creatori de atmosferă. Trebuie talent și multă pricepere în manevrarea proiectoarelor și a fasciculelor de lumină, în redarea intensității dorite a luminozității asupra „încăperilor“ sumbre din *Azilul de noapte*. Și acest lucru îl fac cu deosebită pasiune electricienii Ion Lazăr, Ion Meveș, Kiss Valeriu și Mircea Moldovan, de la sala „Studio“ a teatrului.

Am pătruns dincolo de proiectoare și de fasciculele de lumină, în camera de comandă, și am asistat la câteva spectacole „văzute“ de la... izvorul luminii. Și aici, ca pretutindeni, a pătruns progresul tehnic. Dacă, în urmă cu aproape două decenii, la sala „mare“ a Municipalului erau 24 de proiectoare manevrate manual, începînd de anul trecut s-a ajuns la ceea ce se cheamă orgă de lumină. Noua instalație, cu tablou de comandă, are 130 de proiectoare, dintre care 30, mobile. Pentru funcționarea ei s-au folosit nu mai puțin de 80000 m. cabluri electrice. În termeni tehnici, înseamnă că pe fiecare metru pătrat de scenă există 4 kw lumină, în planuri diferite. Iar de întreținerea tuturor acestora se ocupă un singur om: Haralambie Ciobotariu.

Lumina face parte din concepția generală asupra spectacolului; au apărut și termeni noi: lumină-actor, lumină de relief, artistică, lumină veselă, lumină apăsătoare și multe altele. Întreaga atmosferă a unui spectacol este realizată prin folosirea inteligentă, cu pricepere, a intensității luminii alb-negru.

Aceasta nu se realizează numai cu ajutorul instalației electrice moderne, chiar dacă ea poartă numele impresionant de orgă de lumină. „A trebuit să fie revizuită, «modernizată» însăși concepția electricienilor despre propria lor activitate, despre rolul lor în spectacol“ — mărturisește maestrul de lumină Trandafiridis. Și, drept dovadă, ne-a prezentat textul tuturor pieselor care se joacă pe scena teatrului, cu adnotările specifice,

unde e „scrisă“ lumina, ceea ce indică rolul electricienilor în spectacol. Realitatea este, însă, că, pînă la premieră, odată cu toți realizatorii spectacolului, electricienii învață și ei rolul pe dinafară, repetă ceea ce ei numesc „textul luminii“. Practic, operatorii de lumină, respectiv, electricienii, fac parte din spectacol și știu în orice moment cînd și cum să „intre“ în scenă. Lumina este legată direct de text, de muzică, de jocul actorului.

Toate acestea implică muncă sirguincioasă, ore de repetiții și de spectacole, ca ale regizorilor și actorilor, pricepere profesională. Dar, dincolo de toate acestea, implică dragoste de teatru, pasiune pentru meserie. Iar colectivelor de electricieni de la cele două săli ale Teatrului „Bulandra“ nu le lipsese entuziasmul și dăruirea.

Stan Vlad

